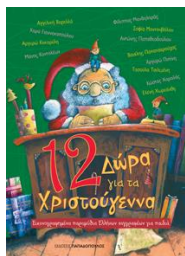

ΒΙΒΛΙΟΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Από την Τασούλα Τσιλιμένη, Επίκουρη Καθ. στο Παν. Θεσσαλίας
Επικοινωνία: tsilimeni@uth.gr

12 Δώρα για τα Χριστούγεννα **Παπαδόπουλος, Αθήνα 2008**

12 συγγραφείς και αντίστοιχοι εικονογράφοι εξιστορούν και εικονογραφούν, ο καθένας, από μια γιορτινή ιστορία στο βιβλίο αυτό.

Ένα κορίτσι που ζει σε ένα πλοίο και του λείπουν οι φίλοι και η περιπέτεια (Μανδηλαράς), ένα ανδρόγυνο που εύχεται να αποκτήσει παιδί (Χωρεάνθη), ένας Αι Βασίλης που μελετά το φαινόμενο του θερμοκηπίου (Χαλαράς), ένα δασάκι από χριστουγεννιάτικα έλατα (Κοντολέων), ένα αγόρι με φτερά στην πλάτη και ένα κορίτσι με τα πιο πράσινα μάτια του κόσμου (Γιαννακοπούλου), τρεις μάγοι που χρησιμοποιούν navigator (Βαρελλά), το όνειρο ενός κοριτσιού (Πιπίνη), μια νεραιδούλα (Κοκορέλη), ένα παιχνίδι παγωτατζής (Παπατσαρούχας), δυο φίλοι που αφηφούν τις απαγορεύσεις για χάρη της φιλίας (Τσιλιμένη), μια γάτα συντροφιά με μια μοναχική κυρία (Μαντουβάλου), και μια κάλτσα «μαγκούφα» (Παπαθεοδούλου), ξετυλίζουν τις δικές τους ιστορίες και συνθέτουν ένα πολυφωνικό βιβλίο-δώρο για παιδιά προσχολικής και πρωτοσχολικής ηλικίας. Τρυφερές ιστορίες στο παραμυθιακό πνεύμα των ημερών των Χριστουγέννων.

τεύχος 8

Κατερίνα Αναγνώστου

Λόγια από μετάξι

Εικ. Εφη Λαδά

Δίπτυχο, Αθήνα 2008

Η Κατερίνα Αναγνώστου είναι γνωστή για τις πολύ τρυφερές ιστορίες της για τα μικρά παιδιά. Το νέο της βιβλίο με τίτλο Λόγια από μετάξι, στάζει γλύκα και μέλι. 27 σελίδες ναουρίσματα και τραγούδια συνολικά δηλαδή 20 στιχουργήματα στο πνεύμα αντίστοιχων λαϊκών. Δεν πρόκειται για μίμηση αλλά για έμπνευση από τη γνήσια λαϊκή παράδοση. Σε κάθε ναουρίσμα ή τραγούδι προηγούνται 3-4 γραμμές πεζού λόγου που ξετυλίζουν την ιστορία ενός μωρού, αρχής γενομένης από τη γέννησή του. Στίχοι που συνοδεύουν την ανάπτυξή του από τις πρώτες μέρες της ζωής του, όπως το έθιμο των μοιρών, το μπάνιο, τον ύπνο, τα κλάματα, τις επισκέψεις, μέχρι τα βαφτίσια, τον πρώτο περίπατο, τα πρώτα βήματα.

Οι ζωγραφιές της Λαδά συνάδουν με το γενικότερο πνεύμα. Το βιβλίο είναι αναμφίβολα ιδιαίτερα χρήσιμο, καθώς έρχεται να καλύψει ένα κενό αντίστοιχης θεματικής σε πνεύμα καθαρά ελληνικό, με αρμονικό πάντρεμα λαϊκότροπου ύφους και σύγχρονης ή διαχρονικής θεματικής. Η συνοδεία του βιβλίου από ένα μουσικό c.d. με δέκα στιχουργήματα διευρύνει την αξιοποίησή του τόσο στο χώρο της εκπαίδευσης όσο και στο σπίτι.

τεύχος 8

Χρήστος Μπουλώτης

Ο γάτος Λεοπόλδος στη Σχολή Καλών Τεχνών

Ελληνικά Γράμματα

Ένα παραμύθι με το γνωστό ύφος του συγγραφέα και με έντονα διακειμενικά στοιχεία, αφού η λύση του προβλήματος θα βρεθεί όταν ο ήρωας ανακαλέσει στη μνήμη του το παραμύθι «Ο μαγικός αυλός».

Ο γάτος Λεοπόλδος είναι ο μοναδικός γάτος ζωγράφος που ζωγραφίζει αποκλειστικά ποντίκια και για το ταλέντο του γίνεται ξακουστός σε όλο τον κόσμο. Τα προβλήματα θα αρχίσουν όταν οι τόσο «ζωντανές» ποντικίστριες φιγούρες του θα δραπετεύσουν από τους πίνακες και θα εξαφανιστούν. Ο Λεοπόλδος στην προσπάθειά του να επαναφέρει πίσω τους ζωγραφικούς του χαρακτήρες ανασύρει το μύθο του «μαγικού αυλού» και παίζοντας ο ίδιος έναν μαγικό αυλό που βρήκε και αγόρασε στο Μοναστηράκι, θα κατορθώσει να δώσει λύση στο πρόβλημά του.

Με χιούμορ και έντονη φαντασία ο συγγραφέας ξεναγεί τα παιδιά σε χώρους που σχετίζονται με την τέχνη της ζωγραφικής. Αν ο Μπουλώτης καταφεύγει σε ένα παλιό παραμύθι για την προώθηση των αναγκών της μυθοπλασίας, ο Βασίλης Παπατσαρούχας, που εικονογραφεί το βιβλίο, ενσωματώνει στις δικές του εικονογραφίες μέρος έργων τέχνης γνωστών ζωγράφων. Η εικονογραφική αυτή διακειμενική χρήση του

Παπατσαρούχα σημειώνεται στο τέλος του βιβλίου με την αναφορά των τίτλων και των ονομάτων του ζωγράφων, έργα των οποίων χρησιμοποιεί για την εικαστική παιδεία των αναγνώστων. Για παιδιά προσχολικής και πρώτης σχολικής ηλικίας.

τεύχος 8

Βασίλης Παπαθεοδώρου
Χνότα στο τζάμι
Κέδρος, Αθήνα 2007, σελ. 271

Ένα νεανικό μυθιστόρημα που εστιάζει στο ζήτημα της τρομοκρατίας και της προσωπικής ελευθερίας. Ήρωες παιδιά, νέοι και έφηβοι. Ο συγγραφέας με εύστοχο τρόπο αναπτύσσει ένα πολύ ενδιαφέρον θέμα.

Σε μια πόλη όλα και όλοι τελούν υπό αυστηρή παρακολούθηση μέσω προηγμένων τεχνολογικών μέσων με την αιτιολογία της προστασίας από τους τρομοκράτες. Ο αυστηρός περιορισμός κατ'οίκον στο όνομα της σωματικής ακεραιότητας οδηγεί τα παιδιά ένα μαρσασμό. Βέβαια με την εξέλιξη του μυθιστορήματος θα θριαμβεύσει η ευρηματικότητα των παιδιών, η οποία θα επιφέρει και τη λύση. Προκατασκευασμένες τρομοκρατικές

επιθέσεις από ειδικούς ηθοποιούς καλλιεργούν το κλίμα φοβίας και κατηγοριοποιεί την πόλη σε «καλούς» και «κακούς» (περιθωριακούς). Ψευδή ηρωικά πρότυπα δημοκρατικών καθηγητών καταρρίπτονται και αναδεικνύεται η τόλμη και η αλληλεγγύη. Ο συγγραφέας αποδεικνύεται προφητικός στη σελίδα 142 που αναφέρεται σε μια πρόταση διάφανης ενδυμασίας των πολιτών, ώστε να «σκανάρονται» πιο εύκολα από το σύστημα προς αποφυγή μεταφοράς επικίνδυνων μέσων. Μας παραπέμπει στο πρόσφατο προτεινόμενο μέτρο ασφαλείας που καταψηφίστηκε

Το μυθιστόρημα διακρίνεται για την έντονη δράση και την πλοκή, η οποία εξελίσσεται με τρόπο που κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Ο συγγραφέας γίνεται ευρηματικός για την προώθηση του βασικού θέματός του και αναπτύσσει την έννοια της φιλίας και κυρίως της ατομικής ελευθερίας. Δεν καταγράφεται καμία κινδυνολογία. Αντίθετα καλλιεργείται το πνεύμα αισιοδοξίας που χρειάζονται οι αναγνώστες αυτής της ηλικίας, με την διατήρηση όμως του ρεαλισμού.

Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα που αδικείται με τη σφραγίδα του «αστυνομικού», αφού θίγει το παγκόσμιο μέγα κοινωνικό ζήτημα της τρομοκρατίας, της αστυνόμευσης και της στέρησης της ατομικής ελευθερίας. Για παιδιά από 13 ετών και πάνω.

τεύχος 8

Λίτσα Ψαραύτη
Πέταγμα στην ελευθερία
Πατάκης, Αθήνα 2008, σελ. 45
Σειρά: Χελιδόνια

Τρία μικροαφηγήματα φιλοξενούνται στις σελίδες αυτού του βιβλίου. Μέσα από τη δράση των ηρώων αναδεικνύονται οι αξίες της αγάπης, της ελπίδας και της δύναμης του ανθρώπινου πνεύματος. Η συγγραφέας, στην πρώτη ομότιτλη με το βιβλίο ιστορία, διαπραγματεύεται το ζήτημα της λαθρομετανάστευσης και τις ανάγκες που τη δημιουργούν, σκιαγραφεί με παραμυθιακό τρόπο χωρίς να πληγώνει τους αναγνώστες, την ψυχοσύνθεση των ανθρώπων που βρίσκονται σε δυσάρεστη και συχνά μοιραία θέση να χάσουν πατρίδα και ό,τι αυτή σηματοδοτεί, αλλά και τη ζωή τους. Η φυγή είναι ο τίτλος της δεύτερης ιστορίας. Διαβάζοντάς τη ο αναγνώστης έχει την αίσθηση ότι πατά σε γνωστά αφηγηματικά μονοπάτια, αφού πρόσωπα και σκηνικό τον παραπέμπουν στην ιστορία της γέννησης του Χριστού. Η συγγραφική μαεστρία αναδεικνύει την ομοιότητα και επικαιρότητα των αιτιών και συνθηκών αντίστοιχων καταστάσεων. Ένα παραμύθι είναι η τελευταία ιστορία, που αναδεικνύει τη σπουδαιότητα της εξυπνάδας ως τόσο καταλυτικό μέσο που κάνει ακόμη κι έναν αγέλαστο βασιλιά να γελάσει. Η εικονογράφηση της Κατερίνας Χαδουλού, νέας σχετικά στην εικονογράφηση του παιδικού βιβλίου, τονίζει το «χρώμα» των αφηγήσεων με ταιριαστό τρόπο.

τεύχος 8

Φίλιπος Μανδηλαράς
Τα τρελομπαλάκια
Πατάκης, Αθήνα 2008
Σειρά: «Στα βαθιά» 2000 λέξεις

Το βιβλίο αυτό του Μανδηλαρά διαπραγματεύεται με ευρηματικό τρόπο το δικαίωμα των παιδιών στο παιχνίδι και γενικότερα την αξία του παιχνιδιού.

Όλα συμβαίνουν σε μια κοινότυπη πόλη του σήμερα, όπου οι μεγάλοι καταναλώνουν το χρόνο τους «προσπαθώντας να αποκτήσουν όλο και περισσότερο χρήματα», φροντίζοντας τα παιδιά τους να βρίσκονται στα

σχολεία για να αποκτήσουν όλο και «περισσότερες γνώσεις», ώστε μεγαλώνοντας να αποκτήσουν χρήματα για να γίνουν δηλαδή «χρήσιμοι άνθρωποι». Όλα κυλούσαν ρολόι μέχρι που μια άνοιξη έπεσε από τον ουρανό το πρώτο τρελομπαλάκι που βρέθηκε στο δρόμο του Μίλτου. Τα τρελομπαλάκια πολλαπλασιάζονται και τα παιδιά αποκτούν κάθε ένα το δικό του. Το ερώτημα που τίθεται αναπόφευκτα στα παιδιά, αφορά τη χρησιμότητα αυτού του «μάνα εξ ουρανού», αφού είχαν μάθει πως κάθε τι χρησιμεύει σε κάτι. Η μάχη με τα τρελομπαλάκια θα μείνει αλησμόνητη στους ενήλικες και στα παιδιά αυτής της κοινότυπης πόλης που άλλαξε ριζικά και γέμισε χαρά και λουλούδια, όταν η φαντασία και το παιχνίδι βρήκαν τη θέση που της αξίζει τόσο στη ζωή των μεγάλων όσο και στην καθημερινότητα των παιδιών. Χιούμορ και πρωτοπρόσωπη πειστική αφήγηση είναι τα προικιά του βιβλίου αυτού.

τεύχος 8

Κυριάκος Μαργαρίτης
Ο Θρύλος του Βουρκόλακα
Ψυχογιός, Αθήνα 2007

Ο κύριος συγγραφέας με εύστοχο τρόπο αναφέρεται στην αξία των θρύλων, με αφήγηση που κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Χρησιμοποιώντας διάφορα είδη αφηγητή, το κείμενο άλλοτε σε πρωτοπρόσωπη αφήγηση άλλοτε σε τρίτο πρόσωπο, εξελίσσει τον μύθο διατηρώντας το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Ο συγγραφέας καταφέρνει να διατηρήσει σε μια ισορροπία τη σχέση των θρύλων με την ρεαλιστική πραγματικότητα του αναγνώστη, διαφυλάσσοντας την αξία και των δυο. Ενδιαφέρουσα η πλοκή του μυθιστορήματος και οι χαρακτηριστικές ολοκληρωμένοι. Παράλληλα θίγεται το ζήτημα της ευτέλειας κάποιων απόμων για χάρη του φτηνού οικονομικού κέρδους.

Το στοιχείο το οποίο ίσως από κάποιους θεωρηθεί ως αδυναμία του βιβλίου- η αναντιστοιχία της γλώσσα και του ύφους του παιδιού βασικού ήρωα με την ηλικία του- μπορεί να υπερκερασθεί εφόσον επισημανθεί η ιδιαιτερότητα του εξ αιτίας του πάθους του για διάβασμα και της συχνής συνομιλίας του με «υποψιασμένους» και βιβλιόφιλους ενήλικες. Για παιδιά ηλικίας 10 και πάνω.

τεύχος 8